

højest ville have Sessjonen, men jeg vil sige, at, selv om Fraværelserne i September vilde blive meget betydelige, vilde det ingenlunde skade i den Grad, som det skader, naar Fraværelserne komme i Slutningen af Sessjonen, i Marts eller i April. I Begyndelsen af Sessjonen vilde flere af de Herrer Landmænd uden stor Risiko kunne blive hjemme og passe deres Dont eller tage hjem nogle Dage engang imellem. Deres Fraværelse vil da ikke paa nært Hold føles saameget, som naar den indtræder i Slutningen af Sessjonen, naar vigtige Afstemninger ligge for. Derfor troer jeg endnu, at September vil være at foretrække for Marts eller April. Jeg har, som sagt, følt Trang til her at udvikle Grunden, hvorfor jeg beklager de langvarige Sessjoner, for at man ikke skulde tillægge mig, at jeg vilde trykke Folkethinget; det er paa ingen Maade min Mening.

Finantsministeren: Netop den Uttring, hvormed det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) søgte at forklare de Udtalelser, hvormed han fremkom i sit foregaaende Foredrag, tvinger mig til at tage Ordet et Dieblif. Det ærede Medlem accentuerede nemlig, da han sidst havde Ordet, at hans Hensigt var at udbrede den rette Tænkfømhed; men han maa da ogsaa tilgive, at man lægger en særdeles Vægt paa de Uttringer, som han bruger. I hans foregaaende Udtalelser fremkom han imidlertid med en Uttring, der vel ikke ligesvem var rettet mod Regjeringen, men som dog med nogenlunde naturlig og rimelig Tænkfømhed maatte kunne overføres paa den, idet den saa at sige indeholdt det Invektiv imod os, at vi ved de lange Sessjoner og ved at foranledige Klager over disse søgte at trykke Folkethinget bort fra at gjennemføre nyttige og gavnlige Reforme (Berg: Nei! det er en Misforstaelse!). Så, maaffee er det en Misforstaelse, og dette haaber jeg; men det er i al Fald en Misforstaelse, som jeg netop i den rette Tænkfømheds Interesse ikke ønsker skal komme udenfor denne Sal, idetmindste ikke uden Modsigelse fra min Side.

Schjørring: Mansee maa det være

mig tilladt at slutte denne Forhandling med den lille Bemærkning, at, hvilke Omstændigheder man end med Nette kan paapege som Marsager til den store Ulempe, der fremkommer gjennem vore langvarige Sessjoner, er det dog utvivlsomt, at det virksomste Middel til at forferte dem vil være, om vi Alle bestræbe os for at være noget mere kortfattede i vore Udtalelser.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 63 Stemmer.

Formanden: Da jeg efter denne Sags Bestaaffenhed antager, at Thinget vil være enigt med mig i, at den gjennemføres hurtigt, vil jeg, i Forventning om Thingets Samtykke, sætte den til 2den Behandling allerede i Mødet imorgen. Jeg skal derfor opfordre ærede Medlemmer, som muligt vilde stille Undringsforslag til denne Sags 2den Behandling, til at indgive disse i Bureauet inden i Aften Kl. 10.

Man gif derefter til den næste Sag paa Dagsordenen:

Under Behandling af: „Forslag til Lov indeholdende Reglerne for Udskrivning af Indkomstskat.“

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1089 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 599 ff.)

Formanden: Der er ikke til denne Behandling stillet andre Undringsforslag end dem, som findes opførte i Udvalgets Betænkning; men det vil sees, at der af nogle Medlemmer af Udvalget er stillet et Forslag om at slutte Sagen med en motiveret Dagsorden. Dette Forslag vil da først komme under Forhandling.

Jeg sætter saaledes det af Udvalgets Mindretal stillede Forslag til en motiveret Dagsorden under Forhandling. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet?

Ordføreren (Senger): Jeg anseer